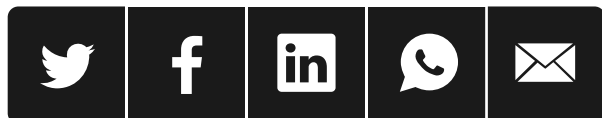

Binnenhuisguerrilla

✍ Ilja Leonard Pfeijffer

🕒 20 oktober 2006

Lucas Hirsch: Familie gebiedt. Gedichten. De Arbeiderspers, 66 blz. € 15,95.

Familie gebiedt. Dat is pas een angstaanjagende titel. Dwingend en claustrofobisch tegelijk. Het is de titel van de debuutbundel van Lucas Hirsch. De titel is goed gekozen, want precies zo zijn de gedichten: dwingend en claustrofobisch.

kuis je woorden vader anders blijft je

brood je brood je karig maal gebed

lastdier ziellose man zonder wil

aan tafel is moeders god

staat de vrouw in ons land

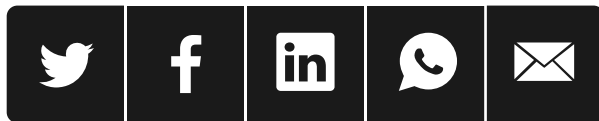
schokt er gehakketak door het huis

Het gedicht ziet er luchtig opgemaakt uit, met veel witregels. Maar wat hier staat is verre van luchtig. De bedompte geur van de huiskamer slaat je om de keel zodat je bijna niet meer kunt ademen. De formuleringen zijn zo laconiek en lapidair als de tafelgesprekken die familieleden elkaar toebijten. En dan, als een fragmenteerbommetje, dat rake woord ‘gehakketak.’ Het is een woord uit de jaren vijftig, toen de oorlogen die binnenshuis op leven en dood werden uitgevochten vergoelijkend en eufemistisch met dat woord werden aangeduid.

Deze bundel mag een debuut zijn, maar de dichter is geenszins een beginner. Hirsch weet precies wat hij doet. Hij dikt zijn taal in tot het strikt noodzakelijke en hij is trefzeker in zijn beeldspraak. Hij weet hoe je een gedicht moet beginnen: ‘we houden

niet van mannen bij wie het lijkt alsof / er als ze lachen lucht heen en weer wordt geschoven'. Dat is een sterke binnenkomer. Daar willen we meer over weten, over dat soort mannen. Ook de regelafbreking is gewiekst. Daardoor lezen we in eerste instantie dat wij niet houden van mannen die valse pretenties koesteren. Op deze manier wordt het lachen van de mannen impliciet gekarakteriseerd als onecht. In de volgende strofe wordt het geluid van het geschater beschreven met een beeld dat duidelijk maakt dat er niet zo veel te lachen valt: 'het onder de trap geslagen kind naar boven drijft / het perst er restjes uit de keel'. Dat is goed dichtten. De tragiek zit verstopt in de metafoor die het gierende geluid van een totaal misplaatste schaterlach beschrijft. In het vervolg van het gedicht gaan de lach en de trap, het piepen en het bulderen een eigen leven leiden en aan het slot is er weinig meer heel van ons geloof in een mooie wereld.

Als dit nog maar het begin is, kunnen we nog veel verwachten.

 Opmerkingen? Mail ons

Lees ook deze artikelen

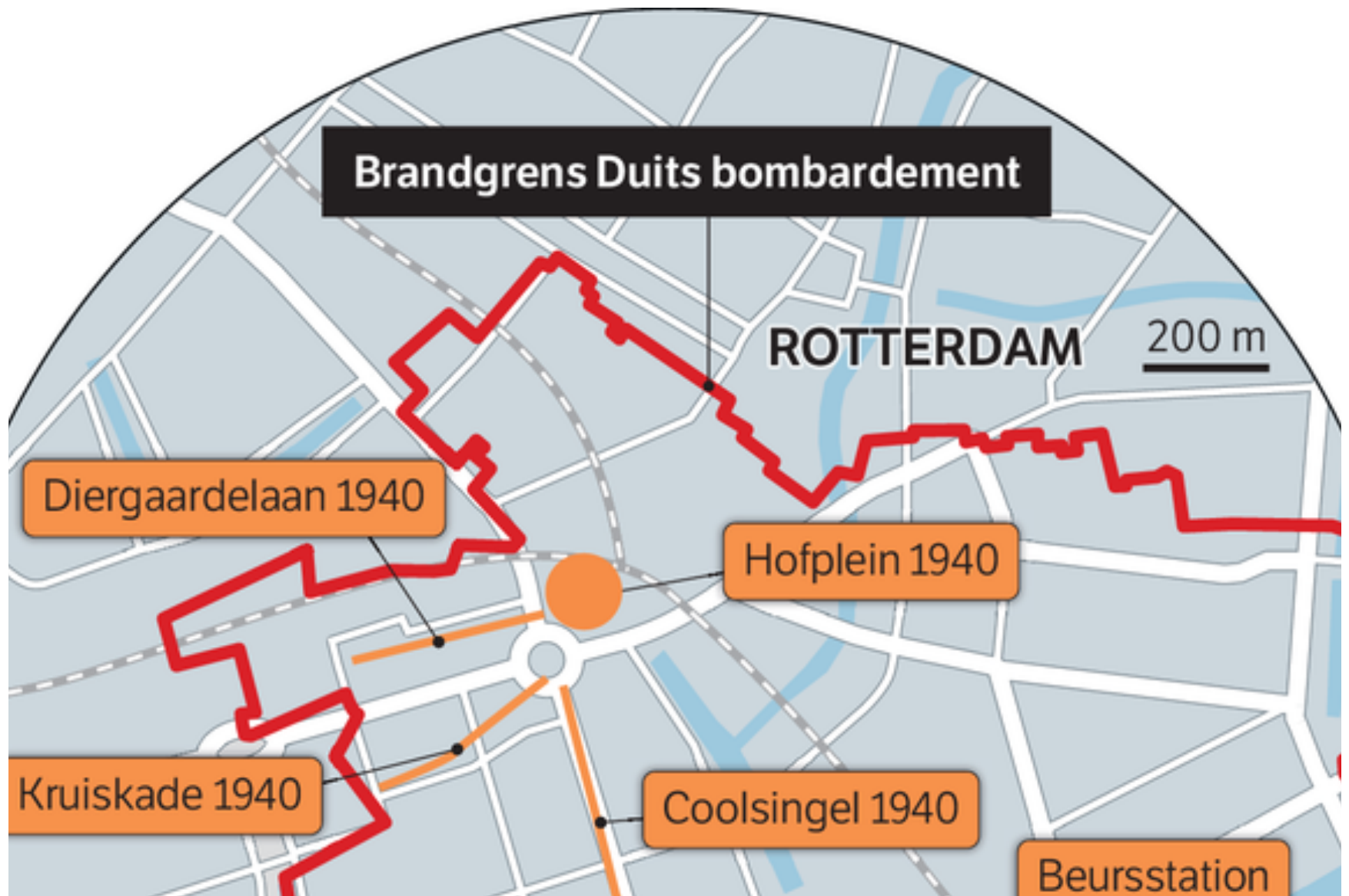

INTERVIEW

Hoe Laura H. terugkeerde uit het kalifaat

Laura H.

31 MAART 2017

'Jelui beseffen voor geen tiende gedeelte, wat wij beleefd hebben'

Bij toeval trof de familie Weller een brief van grootvader Leo aan zijn zus Marie over de meidagen van 1940 in Rotterdam.

13 MEI 2017

Trending

Deze Italiaanse supervulkaan dreigt uit te barsten

Bek houden en luisteren, feuten!

Hese Mark

Thuis in Nederland, liefst op Molukse grond

Nooit meer blote armen

Veel gedeeld

INMENGING RUSLAND

'Adviseur Trump genoemd in Rusland-onderzoek'

Heksenjacht

'Ik wil snappen: wáárom maakt dat ding geluid?'

nrc.nl >

Over NRC

[Auteursrecht](#)
[Privacyverklaring](#)
[Leveringsvoorwaarden](#)
[Cookies](#)
[Stijlboek](#)
[NRC Code \(PDF\)](#)

Contact

[Redactie](#)
[Opinieredactie](#)
[Colofon](#)
[AdSales](#)
[Klantenservice](#)

Mijn NRC

[Inloggen](#)
[Account aanmaken](#)
[Digitale editie](#)
[Mijn abonnementen](#)
[Service & bezorging](#)

NRC Websites

[NRC Media](#)
[NRC Carrière](#)
[NRC Live](#)
[NRC Webwinkel](#)

